14. 12. 64

1

רשומות

קובץ התקנות

	עמוד
תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (הוראת שעה), תשכ"ה—1964	532
תקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר) (תיקון), תשכ"ה—1964	532
תקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (שכר חברי ועדת ערר), תשכ"ה—1964	533
צו גנים לאומיים ושמורות טבע (הטלת תפקיד על רשות שמורות הטבע), תשכ"ה—1964	533
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 48), תשכ"ה—1964	534
החלטות הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המטילות מס קניה או מכס	534

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לאשקלון (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון)) תשכ"ה—1964	538
חוק עזר לאל־טירה (אספקת מים), תשכ"ה—1964	538
חוק עזר לבית־ג'ן (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ה—1964	543
חוק עזר ליבנאל (הדברת עשבי בר), תשכ"ה—1964	544
חוק עזר למצפה־רמון (מודעות ושלטים), תשכ"ה—1964	546
חוק עזר למצפה־רמון (פיקוח על כלבים), תשכ"ה—1964	549
חוק עזר לנצרת־עלית (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשכ"ה—1964	551
חוק עזר לעתלית (שחיטת עופות), תשכ"ה—1964	552
חוק עזר לקדימה (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ה—1964	555
חוק עזר לרמת־השרון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ"ה—1964	558

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות נמלי חיפה ויפו בדבר אגרות החסנה בעונת הפרי 1964/65

בתוקף סמכויותי לפי הסעיפים 20(ב) ו־21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961 [1], הסעיפים 4 ו־17 לפקודת הנמלים [2], הסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [3], ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

הוראת שעה

1. על אף האמור בסעיף 1 לחלק א' בתוספת לתקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה), 1943 [4], תחושב אגרת ההחסנה בתקופה מיום י' בטבת תשכ"ה (15 בדצמבר 1964) עד י"ג בניסן תשכ"ה (15 באפריל 1965), כמפורט להלן:

בשבוע	אגרה לכל 100 ק"ג או לכל חלק מהם
הראשון	2
השני	9
השלישי	12
הרביעי	15
החמישי ואילך	18

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (הוראת שעה), תשכ"ה—1964".

כ"ז בכסלו תשכ"ה (2 בדצמבר 1964)
(חמ 755306)

ישראל ברי־יהודה
שר התחבורה

[1] ס"ח 344, תשכ"א, עמ' 145.
[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ר, עמ' 1146.
[3] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[4] ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 234; ק"ת 1422, תשכ"ג, עמ' 1094.

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

תקנות בדבר סדרי הדיון בפני ועדת ערר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 32 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962 [1], אני מתקין תקנות אלה:

הוספת תקנה 9א

1. בתקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תשכ"ה—1964 [2], אחרי תקנה 9 יבוא:

„הוצאות

9א. הועדה רשאית לחייב אחד הצדדים בתשלום ההוצאות שנגרמו לצד השני, כולן או מקצתן".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר) (תיקון), תשכ"ה—1964".

י"ט בכסלו תשכ"ה (24 בנובמבר 1964)
(חמ 8022)

דב יוסף
שר המשפטים

[1] ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.
[2] ק"ת 1637, תשכ"ה, עמ' 182.

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

תקנות בדבר שכר חברי ועדת ערר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 32(ב) לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962 [1], אני מתקין תקנות אלה:

שכר חברי ועדת ערר

1. לכל חבר ועדת ערר ישולם תמורת כל יום שבו השתתף בישיבות הועדה שכר של 20 לירות.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (שכר חברי ועדת ערר), תשכ"ה—1964".

י"ט בכסלו תשכ"ה (24 בנובמבר 1964)
(חמ 8022)

דב יוסף
שר המשפטים

[1] ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג—1963

צו בדבר הטלת תפקיד על רשות שמורות הטבע לבצע הוראות הפרק החמישי לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42א לחוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג—1963 [1], אני מצווה לאמור:

הטלת תפקיד

1. על רשות שמורות הטבע שהוקמה על פי סעיף 28 לחוק מוטל התפקיד לבצע, הן בשמורות טבע והן מחוץ להן, את הוראות הפרק החמישי לחוק והתקנות על פיהן.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו גנים לאומיים ושמורות טבע (הטלת תפקיד על רשות שמורות הטבע), תשכ"ה—1964".

כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)
(חמ 76571)

חיים גבתי
שר החקלאות

[1] ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 149; ס"ח 483, תשכ"ה, עמ' 168.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 [1], הסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], וסעיפים 1 ו־1א לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [3], אני מצווה לאמור:

תיקון פרט 03.01

1. בתקופה עד כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964) תחול התוספת [4] לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, בשינוי זה:

בפרט 03.01 (ד) (2), במקום „0.15" יבוא „0.40".

מכס על מלאי

2. הוראות סעיף 1 יחולו גם על טובין מוחסנים במחסן קירור, הנמצאים בידי סוחר כמלאי לצורך עסקו.

השם

3. לצו זה ייקרא „צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 48), תשכ"ה—1964".

כ"ו בכסלו תשכ"ה (1 בדצמבר 1964)
(חמ 72801)

פנחס ספיר
שר האוצר

---

[1] ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
[4] ק"ת 1393, תשכ"ג, עמ' 306; ק"ת 1505, תשכ"ד, עמ' 167.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952 [1], וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [2], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 38), תשכ"ה—1964 [3], שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72334)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
[2] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[3] ק"ת 1630, תשכ"ה, עמ' 104.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952
חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949
החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952 [1], וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [2], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 39), תשכ"ה—1964 [3], שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72334)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344 ; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
[2] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[3] ק"ת 1630, תשכ"ה, עמ' 107.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952
חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949
החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952 [1], וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [2], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 41), תשכ"ה—1964 [3], שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72334)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344 ; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
[2] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[3] ק"ת 1635, תשכ"ה, עמ' 172.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952
חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949
החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952 [1], וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [2], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 43), תשכ"ה—1964 [3], שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72334)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344 ; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
[2] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[3] ק"ת 1640, תשכ"ה, עמ' 267.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 40), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1630, תשכ"ה, עמ' 102.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 42), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1635, תשכ"ה, עמ' 160.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 43), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1635, תשכ"ה, עמ' 163.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 44), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1635, תשכ"ה, עמ' 168.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 46), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1640, תשכ"ה, עמ' 256.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 [1], מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (הוראת שעה) (ביטול), תשכ"ה—1964 [2], שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בכסלו תשכ"ה (30 בנובמבר 1964)

(חמ 72801)

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

---

[1] ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154 ; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
[2] ק"ת 1640, תשכ"ה, עמ' 265.

פקודת העיריות

חוק עזר לאשקלון בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית אשקלון חוק עזר זה:

ביטול סעיף 6

1. סעיף 6 לחוק עזר לאשקלון (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי"ח—1957 [2] — בטל.

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשקלון (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ"ה—1964".

נתאשר.
כ' בחשון תשכ"ה (26 באוקטובר 1964)
(חמ 86001)

אריה תגר
ראש עירית אשקלון

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
[2] ק"ת 748, תשי"ח, עמ' 240.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאל־טירה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית אל־טירה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד־מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי־בקורת;

„מד־מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל" — ראש המועצה או מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה" — המועצה המקומית אל־טירה.

חיבור מפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד־המים.

אגרת הנחת צינור מים

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם לקופת המועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד־מים והתקנתו

5. (א) לא יתקין אדם מד־מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד־מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל; הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום; לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד־מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד־המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד־מים ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) בעד תיקון מד־מים ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד־המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד־המים ללא תשלום נוסף; נתגלה שמד־המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת מים

6. (א) בעד הספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד־מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצרוכת הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי חוזה

7. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. צרכן יפקיד בקופת המועצה להבטחת תשלום אגרת מים, פקדון בשיעור שנקבע בתוספת.

מועד התשלום

9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן ההיתר לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן ההיתר.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פטור

10. (א) הוראות הסעיפים 6 ו־8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

11. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם, או הניח לאחר לזהם, את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי־תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו־(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו־(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

13. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות וה־תשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום — בכל עת סבירה — על מנת —

(1) להתקין מד־מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל־חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת המים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במד־מים ובמיתקנים המובילים את המים למד־המים.

מכירת מים

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11 (ב) — אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה מפני זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך המועד שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו, ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה באחת מהדרכים כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2(א), 3(א) ו־(ב), 5(א), 12(א), 14(ב), 15, 16, 17 ו־18(ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18(ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

21. חוק עזר לאל־טירה (אספקת מים), תשי"ח—1957 [2] — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל־טירה (אספקת מים), תשכ"ה—1964".

תוספת

	שיעור האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג))	60
2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4) —	
למגרש עד לדונם	200
לכל מ"ר נוסף	0.20
נוסף לזה לכל מ"ר בניה	1
3. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 5(ג))	5
4. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 5(ד)) — לחודש	1
5. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 5(ה))	10
6. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —	
(1) לצריכה ביתית —	
עד ל־10 מ"ק מים	1.20
מעל ל־10 מ"ק מים עד 15 מ"ק — לכל מ"ק נוסף	0.15
מעל ל־15 מ"ק מים — לכל מ"ק נוסף	0.20
(2) לגינות נוי ומשקי עזר — בהגבלה של 5 מ"ק מים לכל 100 מ"ר או חלק מהם בחדשים אפריל—נובמבר — לכל מ"ק	0.08
(3) לבניה — לכל מ"ק	0.40
7. פקדון (סעיף 8) —	
לתצרוכת ביתית	10
לתצרוכת אחרת	20
8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ג))	5

נתאשר.

כ"ג בתשרי תשכ"ה (29 בספטמבר 1964)

(חמ 81065)

אברהים כליל קאסם
ראש המועצה המקומית אל־טירה

חיים משה שפירא
שר הפנים

[2] ק"ת 748, תשי"ח, עמ' 251.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית־ג'ן בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית בית־ג'ן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"בנין" — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

"בעל" — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

"מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"המועצה" — המועצה המקומית בית־ג'ן;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

עריכת בדיקה

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראיה לכאורה.

סמכות ראש המועצה והמהנדס להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית ג'ן (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ה—1964".

נתאשר.

ו' בחשון תשכ"ה (13 באוקטובר 1964)

(חמ 81420)

אמין חסין קבלאן
ראש המועצה המקומית בית־ג'ן

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליבנאל בדבר הדברת עשבי בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה הועדה הממלאת תפקידי המועצה המקומית יבנאל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים" — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאינו הבעל הרשום, לרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„המועצה" — המועצה המקומית יבנאל;

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„נכסים" — בנין או קרקע שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים;

„ראש המועצה" — לרבות המפקח של המועצה וכל אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„עשבי בר" — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד לשיפור הגוף או למטרה מועילה אחרת, לרבות קוצים, ברקנים, דרדרים וכיוצא בהם.

חובה להדביר עשבי־בר

2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי בר הנמצאים בנכסיו.

הוראות להדברת עשבי־בר

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר עשבי בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הדברה ע"י ידי המועצה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכות ראש המועצה

5. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת סבירה להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 50 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליבנאל (הדברת עשבי בר), תשכ"ה—1964".

נתאשר.

כ"ח בתשרי תשכ"ה (4 באוקטובר 1964)
(חמ 831408)

נפתלי כהן
יושב ראש הועדת הממלאת תפקידי המועצה המקומית יבנאל

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למצפה־רמון בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית מצפה־רמון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית מצפה־רמון;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

„פרסום" — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה, או כיוצא באלה;

„מודעה" — הודעה שפורסמה;

„שלט" — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה" — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות" — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייחדה המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על — תחולה

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;

(2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות. שמירת מודעות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים. דרכי פרסום אסורות

(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי־חיים.

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה. מסירת פרטים

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט. סמכויות ראש המועצה

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות כאמור בסעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — הודעה על לוח מודעות. פרסום על לוח מודעות

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח מודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין. עונשים

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למצפה־רמון (מודעות ושלטים), תשכ"ה—1964". השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח המודעות

	אורך בס"מ	רוחב בס"מ
מודעה גדולה	93	62
מודעה בינונית	46	62
מודעה קטנה	46	31
מודעה זעירה	23	31

תוספת שניה

סעיפים 3 (א) ו־9 (ב))

	שיעור האגרה בלירות
1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל מודעה	2
2. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר —	
(1) לכל שלושה ימים —	
(א) מודעה גדולה	1.75
לכל יום נוסף	0.75
(ב) מודעה בינונית	0.75
לכל יום נוסף	0.50
(ג) מודעה קטנה	0.50
לכל יום נוסף	0.20
(ד) מודעה זעירה	0.25
לכל יום נוסף	0.15
(2) לכל טופס נוסף מודבק של —	
(א) מודעה גדולה או בינונית	0.15
(ב) מודעה קטנה או זעירה	0.10
ובלבד שהאגרה לפי פסקה זו לא תפחת מ־3 לירות.	
3. (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק ששטחו במטרים מרובעים —	
עד 1	2
למעלה מ־1 עד 2	3
למעלה מ־2 עד 4	6
למעלה מ־4	10
(ב) שלט שני או נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א).	
(ג) שלט בולט — פי שלושה מהאגרה שנקבעה בפסקה (א).	
(ד) ארגז ראווה — פי שלושה מהאגרה שנקבעה בפסקה (א).	
4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו	20

נתאשר.

כ"ח בתשרי תשכ"ה (4 באוקטובר 1964)

דב הרשקוביץ
ראש המועצה המקומית מצפה־רמון

(חמ 84086)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למצפה־רמון בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית מצפה־רמון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

„לוחית־מספר" — לוחית־מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;

„רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;

„המועצה" — המועצה המקומית מצפה־רמון;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך בכתב לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

חובת רשיון ולוחית־מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית־מספר.

(ב) אדם השוהה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ובלוחית־מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה־עשר יום.

בקשת רשיון ותקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך; אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית־מספר.

(ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרות

4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון, וכן אגרה של 50 אגורות בעד כל לוחית־מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים.

(ג) עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סירוב למתן רשיון וביטולו

5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936 [2], או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;

(5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1955 [3].

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.
[3] ק"ת 568, תשט"ז, עמ' 242.

(ב) ראש המועצה שביטל רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

כלב שסירבו ליתן עליו רשיון או שבוטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או (2) לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934 [4].

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4) או (5) ובעל הכלב הודיע למועצה, תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירת הכלב למאורות המועצה, על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום שלפני זמן החלטת בית המשפט סכום שהוא כפולת 20 אגורות בעשרים ואחד.

החזקת כלב

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

תפיסת כלב שאין עליו רשיון והשמדתו

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית־מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה, ואם אי־אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן(א), לא יושמד אלא אם לא נימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה, וישלם למועצה 20 אגורות לכל יום מימי החזקתו.

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

חשם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למצפה־רמון (פיקוח על כלבים), תשכ"ה—1964".

נתאשר.
ג' בחשון תשכ"ה (9 באוקטובר 1964)
(חמ 84088)

דב הרשקוביץ
ראש המועצה המקומית מצפה־רמון

חיים משה שפירא
שר הפנים

[4] ע"ר 1934, תום' 1 מס' 481, עמ' 242.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנצרת־עלית בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית נצרת־עלית חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית נצרת־עלית;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה בכתב לענין חוק עזר זה;

"בית עינוג" — מקום המשמש לצרכי עינוג;

"עינוג" — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה;

"מקום ציבורי" — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים אנשים למטרה ציבורית, למעט בית מגורים;

"בעל" — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו;

"פסולת" — אפר ובדלי סיגריות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות, ירקות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה;

"מפקח" — אדם שנתמנה על ידי המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק עזר זה.

איסור עישון

2. לא יעשן אדם בבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כשמתקיים בו עינוג לרבים.

איסור מכירת גרעינים או פיצוחם

3. לא ימכור אדם במקום ציבורי ולא יפצח בו גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

איסור לכלוך וזריקת פסולת

4. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.

מודעות

5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מודעות מוארות, לענין חוק עזר זה, שאת תכנן, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

רשות כניסה

6. (א) המפקח רשאי בכל עת סבירה, להיכנס, ללא תשלום, לכל מקום ציבורי ולעשות כל מעשה הדרוש לו בכדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנצרת־עלית (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשכ"ה—1964".

נתאשר.
כ' בחשון תשכ"ה (26 באוקטובר 1964)
(חמ 842106)

מרדכי אלון
ראש המועצה המקומית נצרת־עלית

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעתלית בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית עתלית חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בית שחיטה" — בית שחיטה לעופות;

„עופות" — עופות בית, לרבות תרנגולות, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גיניאה, תרנגולי הודו, פסיון ושלו;

„המועצה" — המועצה המקומית עתלית;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

„רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי המחוזי לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רשיון" — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

איסור החזיק בית שחיטה

2. לא יחזיק אדם, פרט למועצה, ולא ינהל בית שחיטה בתחום המועצה.

איסור שחיטה

3. (א) לא ישחט אדם ולא ימרוט עופות בתחום המועצה, אלא בבית השחיטה המוחזק או המתנהל על ידי המועצה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות לצורך עצמו.

הוצאת עופות שחוטים

4. לא יוציא אדם ולא יגרום שיוצא מבית השחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.

הוצאת עופות

5. לא יוציא אדם ולא יגרום שיוצא מבית השחיטה, עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.

חובת הרשיון

6. (א) בבית השחיטה לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט ולא ימרוט נוצותיו וכן לא ייכנס לבית השחיטה אלא לפי רשיון.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד המועצה הנכנס לבית השחיטה לשם מילוי תפקידו;

(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית השחיטה בתוקף תפקידו;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;

(4) כל אדם אחר שניתנת לו רשות כניסה בכתב מאת ראש המועצה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

מתן רשיון

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6 ; רשיון שניתן או שחודש יצויין בו היום שבו ניתן ותקפו יהיה מאותו יום.

(ב) בקשה למתן רשיון או לחידושו, תוגש למועצה בכתב.

(ג) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעתו.

(ד) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ה) רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ו) בעד כל רשיון תשולם אגרה של 2 לירות.

(ז) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של לשכת הבריאות המחוזית המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

ביטול רשיון

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה ;

(2) מנע או הפריע את הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית השחיטה או בסביבתו ;

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיו הנוגעת להנהלה תקינה של בית השחיטה ולסדר הטוב בו ;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת ;

(5) גרם נזק במזיד לבית השחיטה או לציודו ;

(6) גרם להפרעת הסדר שבבית השחיטה.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריות הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 17.

מעטה קבוע של הנכנסים לבית שחיטה

9. אדם הנכנס לבית השחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי ; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

בדיקת עופות חיים

10. עופות שנלקחו לבית השחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו. הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

בדיקת עופות שחוטים

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית השחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי לאכילה, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיורה.

פיצויים

12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 או 11.

החלטת הרופא הוטרינרי סופית

13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי הסעיפים 10 ו־11 היא סופית.

מוצאו של העוף

14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.

הובלתם של עופות שחוטים

15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית השחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.

אגרת שירותים

16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם למועצה אגרת שירותים בשיעור הנקוב בתוספת אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.

ענשים

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

השם

18. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעתלית (שחיטת עופות), תשכ"ה—1964".

תוספת

(סעיף 16)

	שיעור אגרת שירותים לכל ראש באגורות	
	שירותים למעט מריטה	מריטה
כל עוף למעט ברווז ותרנגול הודו	3	10
ברווז	5	15
תרנגול הודו	10	15

נתאשר.
י"ב בחשון תשכ"ה (18 באוקטובר 1964)

צבי זאב שפירא
ראש המועצה המקומית עתלית

(חמ 846105)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לקדימה בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית קדימה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס" — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3];

„רחוב" — דרך הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מדרך ולמעט דרך בין־עירונית;

„מונית" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקד משטרה" — מפקד מחוז המשטרה שהמועצה בתחומו, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„דרך בין־עירונית" — דרך שאינה עירונית כמשמעותה בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקח על התעבורה" — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה" — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר" — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי" — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה" — המועצה המקומית קדימה;

„פקח" — אדם שנתמנה על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור" — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהן מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.

(ב) קבעה המועצה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על ידי סדרן; אדם המעמיד רכב במקום חניה חייב לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

מקום חניה פרטי

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב בדרך במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 [4] (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחר הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם בדרך רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין, ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של הכביש ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.

---

[4] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח לפי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית בדרך לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע; או

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי".

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

תמרורים

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

ריתוק רכב למקום חניה

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרור או בלוח שיקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר, אלא לאחר ששילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר ליותר מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ד) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים, או באופן אחר שיקבע ראש המועצה.

סמכות הפקח

12. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 250 לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שהורשע בדין או לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם 14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ה—1964".

תוספת

(סעיף 11 (א))

	שיעור האגרה
(1) לכל רכב — לשעה הראשונה או לחלק ממנה	15 אגורות
לכל שעה נוספת או לחלק ממנה	12 אגורות
(2) לכל מכונית משא — לחודש מראש	30 לירות
(3) לכל מכונית אחרת — לחודש מראש	15 לירות
(4) לכל אופנוע — לחודש מראש	7.50 לירות

נתאשר.
יוסף רוזנבך
י"ג בחשון תשכ"ה (19 באוקטובר 1964) ראש המועצה המקומית קדימה
(חמ 852211)

אני מסכים.
חיים משה שפירא — ישראל ברי־יהודה
שר הפנים — שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת־השרון בדבר רשיונות לאופנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 77 (א) (4) לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית רמת־השרון חוק־עזר זה:

תיקון סעיף 4 1. בסעיף 4 לחוק עזר לרמת־השרון (רשיונות לאופניים), תשי"ג—1953 [3], בסעיף קטן (ב), במקום „40 אגורות" יבוא „75 אגורות".

השם 2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת־השרון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ"ה—1964".

נתאשר.
כ"א בחשון תשכ"ה (27 באוקטובר 1964) שמואל חכם
(חמ 854003) ראש המועצה המקומית רמת־השרון

אני מסכים.
חיים משה שפירא — ישראל ברי־יהודה
שר הפנים — שר התחבורה

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
[3] ק"ת 378, תשי"ג, עמ' 1289; ק"ת 1142, תשכ"א, עמ' 1723.

קובץ התקנות 1657, ה' בטבת תשכ"ה, 10.12.1964
הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
20 May 2014 05:29:50 +03:00